

Pártélet

A tröszt pártszervezetének életéből

A tröszt pártszervezete a hivatali alapszervezből alakult át. Mint ilyen, 1954. augusztus óta végzi munkáját. A pártszervezet titkárává az alapszervezet tagja Bélaffy elvtársat választotta meg, aki a munkáját körültekintően látja el.

A pártszervezet vezetősége 5 tagból áll, ugyancsak 5 pártcsoportot alakítottak, melyeknek vezetői rendszeresen meg tartják a pártcsoport gyűléseket, a párttagokat tájékoztatják kül- és belpolitikai eseményekről, foglalkoznak a termelési eredményekkel, felelő pártéletet élnek.

Jó a tröszt pártszervezetében a tagdíj fizetés, kivétel nélkül minden párttag pontosan eleget tesz a kötelességének.

progresszió szerint fizetik a tagdíjat,

de igen sokan még ezenfelül is.

Az oktatás körül már kevesebb eredményről tudunk beszámolni a felsőfokú pártoktatáson 3 dolgozó vesz részt, középfokon 9, Ország elvtárs a propagandista. Technikum pártoktatásra 10 fő van beosztva, de ez még nem indult be, mert nem tudják, hogy ki legyen a propagandista.

Az oktatásnál a rendszertelenség a hiba.

előfordul olyan eset, amikor a tárgyat oktató napra utemezik be és ezért az oktatás elmarad. Ez szervezetlenségre mutat. Súlyos hiányosság az, hogy a technikai politikai oktatás nem megy, most már ideje lenne propagandistát beállítani, mert jócskán előre haladtunk az oktatási évben. A középfokú oktatásra beosztott elvtársak elmondják, hogy Ország elvtárs, a propagandista igen el van foglalva, és helyette Biedler elvtárs szokta gyakran tartani a szemináriumot. Azt kérik az elvtársak, hogy képzetlenebb propagandistát állítsanak be, aki jobban felkészül az oktatásra, érdekesebben, jobban tudja előadni az anyagot.

A pártvezetőség azt mondja, hogy jó a népnevelő munka. Mi nem értünk ezzel teljesen egyet. Mit mond a tapasztalat?

Tag- és tagjelölt felvétellel igen jól áll a pártszervezet, jó a tagdíj fizetési arány, mégis többet elmondhat nekünk, hogy nem kapnak pártmegbízást, pedig az

elvtársakból is igen jó népnevelők lennének. És éppen a népnevelő munka hiánya miatt, nem egyszer elmaradt a taggyűlés is, nem tudták megtartani és a másodsorra hirdetett taggyűlés sem volt teljes létszámú, a tagságnak mintegy fele jelent meg. Ugyancsak

Jávuina kell a népnevelő munkának, az oktatás segítésében is.

A tapasztalat azt mutatja, hogy hiányosan járnak oktatásra a pártszervezet tagjai, pedig itt egy tömbben van a tagság igen könnyű elérni őket, sokkal könnyebb a munka, mint bármely pártszervezetnél, egyrészt műveltebbek az elvtársak, másrészt egy házban vannak a népnevelők, mindenkit kényelmesen fel tudnak keresni.

Természetesen az eredmények felülmúlják a hiányosságokat. A pártszervezet vezetősége igen helyesen szabad pártnapot is tartott, faliújságai vannak. A pártszervezet egy-egy osztály munkájának a megjavítását is kitiűzi maga elé. Még ebben a negyedévben felülvizsgálják a pártoktatást, megbírálják a lemaradókat, a népnevelők segítségével teljesít tesztük ismét az oktatást.

A tröszt pártszervezete erősödik, és ez az erősödés megmutat-

kozik a tröszt dolgozók munkájában, megszerették a Lozinszky-mogalmat. A taggyűléseken igen komoly hozzászólások hangzanak el, bátran bírálják az elvtársak, törődnek a faliújsággal, elsőrendű ügyük a pártszervezet erősítése, a tagdíj fizetés.

Az a javaslatunk a pártszervezet vezetősége felé, hogy népnevelő értekezleten beszélje meg azokat a feladatokat, amelyek a hiányosságok kijavítására vezetnek. Elsősorban az oktatást kell rendszeresíteni, a megjelenést és a propagandistát biztosítani. Tekintettel arra, hogy itt fejlettebb elvtársak vannak, megfelelő műveltségű és előadó készségű propagandistákra van szükség. A taggyűlésen való részvételt alapos nevelő munkával fel kell javítani, mert a tröszt pártszervezetnek ebben is példát kell mutatni, a többi pártszervezetek felé. Nagyon

fontos, hogy a pártszervezet vezetősége adjon pártmegbízást a tagságnak.

Lássák el őket feladatokkal, és számoltassák be őket a feladatok elvégzéséről. Ezeknek a feladatoknak a végrehajtása erősíti a tröszt pártszervezetét. Ezen keresztül a tagság tudását, az egész tröszt munkáját.

Kitüntetések kaptak a legjobban dolgozó MNDSZ asszonyok

Február 18-án ünnepelték országosra az MNDSZ fennállásának 10. évfordulóját. Veszprém megye asszonyai ünnepi nőgyűléseken emlékeztek meg a 10 év a'ati é'ert eredményekről, azokról a 10 éves MNDSZ tagokról, akik fáradságot nem ismerve harcoltak a nők szervezetén belül a párt irányításával, a feladatok megvalósításáért.

Az ünnepi gyűlésen Pribék Istvánné elvtársnő, az MNDSZ megyei elnöke emlékeztet meg a 10 évről. Beszél arról az időről, amikor a romok, elhagyott árva és hajléktalan emberek között látták az MNDSZ asszonyok a munkához. Méltatta a 10 év alatt é'ert eredményeket, utalt az MNDSZ előtt álló feladatokra.

A Megyei Párt-Végrehajtó Bizottság részéről Zentai József elv-

társ, a Megyei Pártbizottság másodtitkára szólt fel. E'mondotta, hogy tíz év nem nagy idő egy nemzeti történetben és mégis az elmúlt 10 év alatt a'apjában változott meg a magyar nők é'ete. Ma a nők igen jelentős helyet foglalnak el az ország politikai és gazdasági é'etében.

Zentai elvtárs beszéde után került sor a legjobban dolgozó 10 éves MNDSZ tagok kitüntetésére. Várpalotáról mintegy 20 asszony kapott emlékérmét. Köztük id. Steinhauser Jánosné, Loránth Józsefné, Somogyi Lajosné, Gáspár Sándorné, Ligmann Károlyné, Sajtos Józsefné, Kobole Károlyné. — Majd a jól dolgozó szervezeteket oklevéllel megjutalmazták, köztük Várpalotát is. Az ünnepséget igen kedves kultúrmasor fejezte be. Lucza Ferencné P. H. vezető.

Vannak hiányosságok is a gépészetnél

Újabb jó eredményekkel járulnak a gépészet dolgozói a felszabadulási verseny sikeréhez. A tekercselő műhelyben Grüll József 192 százalékos teljesítést. Csömörre László 170 százalékosat ér el. A kaparócsarnokban Gábori János és Varga János 128. Fancsik István 130 százalékosra teljesíti előírányzatát.

Vannak hiányosságok is. A kaparócsarnokban már egy éve készült egy fűrészgép, nagy szükség volna rá, de az esztergályos munka még hiányzik, jó lenne elké-

szíteni. A rossz csillék megjavításához esztergályos kellene, ez is a gépészet dolgozóink múlik. Kijavított csillékekkel több szemet tud-

Újabb eredmények a Vegyesüzemnél

Újabb jó eredményeket értek el a fátélep dolgozói, Horváth István 182 százalékosra teljesíti előírányzatát. Erdész József brigádja 168 százalékosat ér el, ugyancsak ennyit teljesít a Péntek István brigád is.

Nem rosszabb a helyzet a lakótelepi részlegnél sem, Lassú János

nának termelni, eredményesebb lenne a felszabadulási verseny.

Hisszük, hogy a gépészet vezetősége ezeket a hiányosságokat megjavítja, a fűrészgépet elkészíti és a esztergályos is rendelkezésre bocsátja.

A Várpalotai Erőmű élüzem!

lakatos vállalatukat két nappal előbb befejezték. A karbantartó csapat a Gazdamozgáom keretében 1500 forintos vállalatot tett és 22 forinttal túltejesztette. Meg kell dicsérni Tóth Lajos sztahanovista esztergályost és ifj. Galambos Ferenc lakatosi, akik kommunista példát mutatnak. Kiss Istvánt, Hadnagy Jánost és Radics Lajos közművest, akik kiváló munkát végeznek. Dicséretet érdemel Tilinger Sándor és Szili András brigád is.

A legjobb brigád vándorzászlaja januárban Sziámusz Mihályhoz került, a legjobb DISZ brigád zászlóját Kiss István II. nyerte el. A Járás Pártbizottság vándorzászlóját Tóth Lajos sztahanovista esztergályos kapta meg.

A bányaudvarról lehet bejünni a lakótelepre, itt dolgozik Lakatos Károly és Gadl Károly, akik mindketten fontos munkát végeznek. A kazánházban Sallai István

vízlevegőt kezelővel találkozunk, ő a víz minőségét ellenőrzi. Sallai László kazán-gépész a munkavezető, a középső kazánnál tartózkodik, onnan a munkát ellenőrzi, ha valahol hiba van, egyszerűen ott terem. A széntéren Horváth Györgyné a szalag-gépet kezeli, becsülettel látja el a feladatát.

Az erőmű legrégibb dolgozója Hülber Rudolf főművezető, nem szereti az újságírókat, de az újságíró szereti az olyan dolgozót, aki példamutatóan látja el kötelességét, tanítja, nevei a fiatalokat, az olyanokat, mint Hülber elvtárs és a vele dolgozó Kránicz János turbinagépész.

Örömmel látjuk, hogy az erőműnél mindent ott vannak a kommunisták, ők a kezdeményezők, ők tesznek először vállalatot és túl is teljesítik. A verseny az erőműnél kiválóan megy. Értékelve van, a pártszervezet rendszeresen foglalkozik vele, minden dolgozó párosversenyben van.

Koszorúzási ünnepség a Szoviet Hadsereg napján

A Szovjet Hadsereg megalakulásának 37. évfordulóján, szerdán délután a hősök emlékművénél koszorúzási ünnepséget tartottak. Az ünnepséget a Honvédség díszszázadának felvonulása nyitotta meg.

A Honvédség részéről üdvözölték a Szovjet Hadsereget, amely hazánkat felszabadította. A beszéd után elsőnek a Városi Párt-Végrehajtó Bizottság koszorúját helyezték a hősök emlékművére, majd a Honvédség B. M. Városi Osztálya, a Tanács és az MNDSZ koszorúit kerültek a talapzatra, ahol díszsereg állt. A koszorúzási ünnepély a bányász zenekar Internacionáléjának hangjainál ért véget.

Érdemes az új bányászokkal foglalkozni

Az új bányászok nevelése, a bányász munkájának pótlása a legfontosabb feladat. Ezt a fontos feladatot eléggé elhanyagolják mindazok akiknek törődniük kellene az új bányászok nevelésével.

Igen sok honvéd bányász dolgozik nálunk, a mi bányászaink közül elég sokan, szakszervezetünk pedig egyáltalán nem foglalkozik a honvédekkel. Pedig érdemes, mert bebizonyosodott, hogy azokkal a honvédekkel, akikkel szívesen foglalkoznak, megtanítanak a bányász mesterségre, akikkel megszeretik ezt a szakmát, azok bányászok lesznek, leszerelés után is visszajönnek.

Brend István és Nagy József mint honvéd dolgozó került a bányához. Mindketten a Beszálló-aknában dolgoztak, megszerették a

bányát. Foglalkoztak velük, magyaráztak nekik, türelmessel voltak hozzájuk, s ennek eredménye az lett, hogy leszerelésük után visszajöttek és Brend István fror on, Nagy József pedig kis csapaton igen jó bányásza a Beszálló-aknáknak.

Van eredménye az új bányászokkal való foglalkozásnak. Nem kell hozzá semmi más, mint türelmes szeretet, jóakarati. Senki nem volt új dolgozó korában szakember. Ezért a mások hibáit is el kell nézni, türelmessel tanítani, mert akkor olyan új bányászokat kapunk, amilyen jó bányászok lettek azok a honvéd dolgozók, akik leszerelésük után visszatértek megszokott munkahelyükre, barátaik, tanítómestereik közé.

A vajúrtanuló otthon DISZ szervezetének jó munkája

A vajúrtanuló intézet fiatal bányászai vasárnap társadalmi munkát végeztek a fátélepen.

300-nál több fiatal tanuló pihenő idejében a fátélepre ment dolgozni, ahol a fák szortírozásával, rendezésével, telepítéssel a trösztnek mintegy 5000 forintot takarítottak meg. A fiatalok dicséretet érdemelnek lelkes munkájukért.

Dicséret illeti a vajúrtanuló intézet DISZ szervezetét, amely a fiataloságot, erre a társadalmi munkára mozgósította. Ez a kollektív munka a DISZ szervezet erejét mutatja.

Üdvözlét a békekongresszusnak

Egy nap választ el bennünket a IV. Magyar Békekongresszustól. Elmúlt vasárnap a DISZ helyiségében mi, várpalotai dolgozók is összegyűjtünk, hogy hitet tegyünk békevágyunk mellett és kijelöljük Várpalota legjobb dolgozóit küldötteknek a IV. Magyar Békekongresszusra.

A IV. Magyar Békekongresszus olyan időben ül össze, amikor az imperialisták fokozzák tevékenységüket egy új világháború kirobbantására, ugyanakkor mi, magyar dolgozók ünnepre készülünk, a béke nagy ünnepe, hazánk felszabadulásának 10. évfordulójára. Tíz évvel ezelőtt mindnyájan felélegettünk, amikor a háború vihara végleg eltakarodott fejünk felől. Tíz év az nagy idő, de nem olyan nagy, hogy ne emlékeznünk a háború borzalmaira. Es most ugyanazok, akik 1939-ben elindították az emberiség mérhetetlen szenvedését és a rombolást, újra láng-ra akarják lobbantani a világot. Tönkre akarják zúzni tíz év békés építésének minden eredményét.

Emlékezzünk, mi volt Várpalotán 10 évvel ezelőtt: romhalmaz, sívárság, elkecserevés. De az emberek

akarataiból és a dolgozók összefogásából a romok felett új szocialista város épült. Dolgozóinknak új szép, kényelmes lakásokat, korszerű üzleteket, rendezőintézetet, bölcsődéket, iskolákat és sok-sok, életünket szebbé és kényelmesebbé tevő létesítményeket adott nagy békeművünk, három- és öt éves terüink. Ez ellen akarunk törni az imperialisták, ezt akarják tőlünk elrabolni. De ezt mi nem hagyjuk és tiltakozva emeljük fel szavunkat, a nyugati háborús készülődés és uszítás ellen. Mi nem akarunk háborút, mi békésen akarunk dolgozni, építeni tovább a szocializmust a megkezdett úton.

Nagy a veszély, de nem elháríthatatlan, a békeszerető népek harca, a nemzetközi békemozgalom eddigi sikerei azt bizonyítják, hogy meg lehet fékezni a háborús gyújtogatásokat. A mi feladatunk az, hogy erőnket tovább növeljük.

Mi a várpalotai dolgozók küldötteink útján üdvözlétnket küldjük a IV. Magyar Békekongresszusnak és kérjük küldötteinket, tolmácsolják Várpalota dolgozóinak törhetetlen békevágyát a kongresszuson.

Deberle Ede.

Február 16-án vették át a Várpalotai Erőmű dolgozói 1954. év negyedik negyedének jó munkájáért az élüzem címet.

Egy mondat, de nagyon sok van mögötte, ez a mondat az erőmű dolgozóinak gondos, lelkiismeretes munkáját jelenti, azt a hatalmas kötséget, amit az erőmű dolgozói a népgazdaság részére megtakarítottak.

Miből áll ez a megtakarítás? Csak anyagköltéség terén 120 ezer forintot, szénköltéségből ugyancsak 120 ezer forint, az állandó költéségből 123 e-er forint volt a megtakarítás az elmúlt évi zárszámadáskor. Ezért megérdemelten kapta Supka elvtárs, az erőmű igazgatója az iparigazgatói dicséretet, az önköltés csökkentésén ért kiűű munkáért.

Az 1955-ös év is az élüzem cím megtarításának jegyében folyik. A felszabadulási versenyben vállalatokat tettek. Kutnászky László főenergetikus vállalatát már február 4-re befejezte, havi 3000 forint értékű vízlágyításhoz szükséges esztergályt készített meg munkatársaival. A TMK csoportnál Borbély János művezető és Gurcsó Ferenc

A felszabadulási versenyben Gurcsó Ferenc sztahanovista oklevél szerzett, Tóth Lajos, Patonai István, Sallai János és Dudás István elérték a sztahanovista szintet. S az a munkaszervelem, ami az erőműnél van, lehetőséget ad, hogy újabb sztahanovisták szülessenek, mert azok a kommunisták és pártönkivüli dolgozók, akik az erőműnél vannak, kiváló munkások, biztosítani fogják, hogy az erőmű az 1955-ös év első negyedévi munkájával is élüzem legyen.

Üdvözljük az erőmű dolgozóit. Nagy öröm nekünk bányászoknak, hogy a velünk kapcsolatos üzem ezt a kiváló címet, ezt a kiváló kitüntetést, a büszke élüzem címet elnyerte. Az erőmű munkásainak eddigi tevékenysége, a műszaki irányítás biztosított arra, hogy nem adják oda ezt a nehezen megszerzett dicsőséget másnak. Biztosak vagyunk benne, hogy április hónapban büszkén jelenthetjük Várpalota lakosainak, hogy az erőmű ismét élüzem lett.

Sok szerencsét kívánunk hozzá az erőműben dolgozó elvtársainkhoz.